

og hvorom der fra mange Sider næredes Tvivl om, at det i det hele taget vilde være tilstrækkelig stort til at danne Grundlaget for og i Fremtiden bære en levedygtig Forening, er bleven meget betydelig indskrænket. Samtidig er vort Udlaansfelt blevet indskrænket paa anden Maade, dels ved den Indlemmelse af Landdistrikter under Købstæderne, der ret hyppigt og maaske i Fremtiden endnu hyppigere vil finde Sted og dels ved vore bedste Pladsers Overgang til Købstadkommuner.

Medens vor Forening til Trods for den Udvikling, der har fundet Sted i de forløbne 24 Aar indenfor det Omraade, den var bestemt for, særlig Stationsbyerne, den 31. Marts 1916 kun havde en Udlaanssum paa 37,231,900 Kr., var Husmandskreditforeningens Udlaanssum vokset fra 25,107,400 Kr. til 136,744,000 Kr. En af Grundene til denne stærke Stigning er uden Tvivl de gentagne Forhøjelser af Vurderingsgrænsen, som vi tør sige til Dels har fundet Sted paa vor Bekostning.

Tager man saaledes i stedse stigende Grad Grunden bort fra Kreditforeningen af Grundejere paa Landet i Jylland, faar denne kun de store Ejendomme, hvortil knytter sig den største Risiko, og hele Foreningens Berettigelse bliver mindre og mindre.

Vi skønner derfor ikke rettere, end at en ny Forhøjelse af Husmandskreditforeningernes Vurderingssum vil være et stærkt Overgreb mod vore velerhvervede og velbegrundede Interesser, som det ogsaa er det høje Ministeriums Pligt at paase ikke trædes for nær.

Naar Andragendet begrundes med de stigende Byggepriser og Ejendomspriser, skal vi med Hensyn til de første anføre, at der neppe er nogen Kreditforenings Bestyrelse, der tør paatage sig Ansvar for at laane ud i Forhold til, hvad det koster at bygge i disse Tider, og at paa de Pladser, her er Tale om, Rentabiliteten ikke i nogen Grad følger Trit med Fordyrelsen; med Hensyn til Ejendomspriserne er der neppe nogen, der kan forudsige, hvordan de vil blive, naar vi en Gang kommer ind i mere normale Forhold.

Endelig skal vi med Hensyn til Andragendets Punkt 2 anføre, at naar det for et Par Aar siden oplystes af Husmandskreditforeningens administrerende Direktør paa den aarlige Generalforsamling, at Udlaansprocenten var 70 pCt. af Ejendommenes virkelige Handelsværdi, og at han mente dette i mange Tilfælde var for meget, og naar henses til, at Udlaansprocenten gennemsnitlig for Jydsk Husmandskreditforening er 44,61, vil der neppe være Grund til at imødekomme Andragendet paa dette Punkt, da det maa anses for givet, at saavel de Ejendomme, der falder ind under Husmandskreditforeningerne, som de jordløse Ejendomme paa Landet og i Stationsbyerne ikke have en saa konstant Værdi som de øvrige Kreditforeningers Panter. Det maa efter vor Formening ikke alene anses for mindre nødvendigt, men ogsaa for højst betænkeligt at udvide den gældende Risikogrænse yderligere.

Skulde dette alligevel ske, vil vi, som foran nævnt, se os nødsaget til at søge Regeringen og Lovgivningsmagten om den samme Begunstigelse, da det kan forudses, at alle Ejendomsbesiddere, hvis Ejendomme ikke er større, end at de kan faa Laan i Husmandskreditforeningen, vil søge til denne, naar de paa Forhaand kan vente at faa højere Laan der.

Vi tillade os i øvrigt at henvise til vore Udtalelser, som findes optaget i Landstingsudvalgets Betænkning over Forslag til Lov om Ændringer i Lovene for de 2 Husmandskreditforeninger, afgivne af Landstingets Udvalg den 9. April 1915.

Allerærbødigst

Kreditforeningen af Grundejere paa Landet i Jylland.

G. Larsen.

R. Nielsen.

P. S. Thomsen.